

คำแถลงนโยบาย

ของ

นายชัยยา ฤทธิเดช
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง
อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล

วันจันทร์ ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙

เวลา ๑๐.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง

คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง

นายชัยยา ฤทธิ์เดช

แถลงต่อ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง

ในการประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๙

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสภา อบต.ทุ่งบุหลัง

*****

เรียน ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง และท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง

ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๙ ได้รับรองผลการได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง นั้น

กระผม นายชัยยา ฤทธิ์เดช นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง พร้อมด้วยคณะผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง คนที่ ๑ นายภิญโญ ตรีโกบ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง คนที่ ๒ นางสาวณิชากัทร ฤทธิ์เดช และนายประมวล สุทรน เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง ซึ่งได้รับการไว้วางใจจากประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลทุ่งบุหลังในการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๙ ขออนุญาตต่อท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง ขอแถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗ พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๕๘/๕ กำหนดไว้ว่า ก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เข้ารับหน้าที่ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลัง ดำเนินไปด้วยความเป็นธรรม โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ และตอบสนองความต้องการของประชาชน ภายใต้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน กระผมจึงขอแถลงนโยบาย ดังนี้

๑. นโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาด สวยงาม มีภูมิทัศน์ และสถาปัตยกรรมที่รองรับอัตลักษณ์ของพื้นที่

๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ เชิงเรียนรู้ เชิงวัฒนธรรม และเชิงกีฬาที่หลากหลาย เพื่อสร้างจุดขายรองรับการท่องเที่ยว

๑.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว

๑.๔ พัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสาร ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๑.๕ ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในสาขาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

๒. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๒.๑ ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงถนนสายหลัก ถนนสายรอง เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง

๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบไฟฟ้า ประปาและวิศวกรรมจราจรให้เชื่อมโยงและครอบคลุมทุกพื้นที่และมีระบบระบายน้ำที่ดี

๒.๓ จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างตามถนน ชุมชน อย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒.๔ พัฒนาและขุดลอกแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลทุ่งบุหรง

๒.๕ พัฒนาระบบคมนาคมทางน้ำให้มีความปลอดภัย

๒.๖ พัฒนา ปรับปรุง เชื่อมกันน้ำทะเลเพื่อป้องกันน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง

๓. นโยบายด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาเศรษฐกิจ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน กิจกรรมการดำเนินงานของกลุ่ม อสม. เพื่อขับเคลื่อนการทำงานด้านสุขภาพ โดยบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งบุหรง

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆในตำบลทุ่งบุหรง เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มหมู่บ้าน กลุ่มแปรรูปอาหารทะเล เป็นต้น

๓.๓ สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคระบาดต่างๆ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่กับชีวิตและสุขภาพพลานามัยของประชาชน

๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ใช้วิถีชีวิต นำระบบเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

๓.๕ ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทั้งในพื้นที่และส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันในกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพพลานามัย และความสามัคคีของประชาชนในท้องถิ่น

๔. นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๔.๑ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทางการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหรงให้มีประสิทธิภาพ มีความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากร สถานที่สามารถรองรับเด็กนักเรียนได้อย่างมีศักยภาพ

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนงานรัฐพิธี พิธี อนุรักษศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๔.๓ ทำนุบำรุงศาสนา สถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในตำบลให้เป็นที่ศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

๔.๔ สนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแก่เยาวชนและประชาชน

๔.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนงานประเพณีต่างๆในตำบล

๕. นโยบายการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ ขยะอันตราย น้ำเสีย เพื่อลดมลพิษในชุมชน และแหล่งบริการสาธารณะประโยชน์

๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกของประชาชนแบบมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง รักษาดูแล และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ชุมชน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้อยู่ควบคู่กันได้

๖. นโยบายการพัฒนาและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๖.๑ สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ด้วยการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน เพื่อให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนในกระบวนการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นสร้างเครือข่ายทำงาน และสนับสนุนการติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๓ สร้างภาคราชการให้มีประสิทธิภาพและปลูกฝังจิตสำนึกบุคลากรให้เห็นความสำคัญและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย

๖.๔ เสริมสร้างประชาธิปไตย ความสมานฉันท์และความมั่นคงในสังคม เพื่อให้สังคมสงบสุข และมีความปลอดภัย

๖.๕ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ข้อมูล และดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือการบริหารภาคราชการและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน

ขอขอบคุณท่านประธานสภาและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งบุหลังทุกท่าน ที่ได้รับฟังกระผมแถลงนโยบายในการพัฒนาตำบลทุ่งบุหลัง ทั้ง ๖ ด้าน ซึ่งกระผมพร้อมทั้งคณะผู้บริหาร มีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะพัฒนาตำบลทุ่งบุหลังของเรา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมที่จะต้องร่วมมือการดำเนินการด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจทำงาน และที่สำคัญ คือ ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ความเจริญรุ่งเรืองของตำบลและองค์กรเราต่อไป ขอขอบคุณครับ

*****

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่น และหนังสือสั่งการในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ” ต่อจากบทนิยามคำว่า “พาหนะส่วนตัว” ในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

“การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ” หมายความว่า การเดินทางไปราชการในสถานที่ และช่วงเวลาเดียวกัน ตั้งแต่สองคนขึ้นไป

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการของรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกเทศมนตรี รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขาธิการนายกเทศมนตรี เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมถึงลูกจ้าง พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นส่งให้ไปปฏิบัติราชการ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ การเดินทางไปราชการ โดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง และให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น

การเบิกค่าพาหนะรับจ้างให้เบิกได้สำหรับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกัน

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกันวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร

การเดินทางไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือกผู้เดินทางไปราชการจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตาม (๒) ไม่ได้

การเดินทางไปราชการโดยพาหนะรับจ้างข้ามเขตจังหวัด ระหว่างสถานที่อยู่ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการ ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตรา ดังนี้

(๑) กรณีเป็นการเดินทางข้ามเขตจังหวัดระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพฯ หรือการเดินทางข้ามเขตจังหวัดที่ผ่านเขตกรุงเทพฯ ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินเที่ยวละไม่เกิน ๖๐๐ บาท

(๒) การเดินทางข้ามเขตจังหวัดอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ (๑) ให้เบิกเท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินเที่ยวละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการ มีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับห้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัวตามข้อ ๙ ให้เบิกค่าพาหนะเท่าที่จ่ายจริงตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ กรณีที่มีการเดินทางนอกเส้นทางในระหว่างการลานั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยไม่เกินอัตราตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ การใช้พาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ ผู้เดินทางจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับผู้บริหารท้องถิ่นและประธานสภาท้องถิ่นต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๘ โดยต้องระบุชื่อและหมายเลขทะเบียนพาหนะส่วนตัวไว้ด้วย และต้องใช้พาหนะนั้นตลอดเส้นทาง จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเป็นค่าพาหนะส่วนตัวได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาอนุมัติการใช้พาหนะส่วนตัวตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด

ในกรณีผู้เดินทางไม่สามารถใช้พาหนะส่วนตัวได้ตลอดเส้นทาง ต้องชี้แจงเหตุผลความจำเป็น ต่อผู้มีอำนาจอนุมัติตามวรรคหนึ่ง เพื่อพิจารณาอนุมัติ”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ให้คำนวณระยะทางเพื่อเบิกเงินชดเชยตามเส้นทางของกรมทางหลวงในระยะทางสั้น และตรงซึ่งสามารถเดินทางได้สะดวกและปลอดภัย ทั้งนี้ ให้ใช้ระยะทางของกรมทางหลวงเป็นเกณฑ์ ในการคำนวณระยะทางดังกล่าว”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ข้อ ๒๗ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้โดยสารชั้นประหยัดตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าที่ระบุใน (๑) เฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ และได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติ

(๓) การเดินทางซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๑) หรือ (๒) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกันตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้

ในกรณีผู้เดินทางตาม (๑) มีความจำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เดินทางดังกล่าวสามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๓ การเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศที่มีระยะเวลาในการเดินทางตั้งแต่ เก้าชั่วโมงขึ้นไป ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นธุรกิจหรือชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นประหยัด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง หรือตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ชั้นประหยัด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑)

ในกรณีที่ผู้เดินทางตาม (๑) มีความจำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เดินทางดังกล่าวสามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด”

ข้อ ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕๓/๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕

“ข้อ ๕๓/๑ การเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศที่มีระยะเวลาในการเดินทางต่ำกว่าเก้าชั่วโมง ให้โดยสารชั้นประหยัด

ในกรณีที่ผู้เดินทางมีความจำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เดินทางดังกล่าวสามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก อุนพงษ์ เฝ้าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย